

Nr. 894 Godmorgen til alle.

Morgenmeditation onsdag den 24. februar 2021

Nøgleord: Tillid, kærlighed og forståelse.

Godmorgen. Det er to måneder siden, det var jul og to måneder siden vi fik julegaver. Hvem mon vi skal have gaver af i dag? Eller hvem skal vi give gaver til i dag? Vi kan give positive gaver til hinanden og være positive overfor hinanden, det er en god idé at være der.

Vi havde en god aften på skolen i går, det var dejligt at se positive mennesker. Hvis de ikke var positive, så blev de positive. Alle mennesker har det positive inde i sig selv, positiviteten er sjælen i udtryksform. Det var sjæle, der var her i går. Det er dejligt at tænke på, så bliver man fyldt op med kærlighed, fred og tillid. Det er dejligt at se, at det man giver fra sig af kærlighed, tillid og forståelse, det vokser igennem de elever, der var her i går. Fantastisk at se og hvordan de så skal øve sig i at videregive det. Så kan man altid se, når det kniber med at videregive kærligheden, hvad har de så som forbillede i deres eget liv.

Hvordan har vi valgt vores forældre? Vi vælger vores forældre, fordi vi har en lektie, vi skal lære. Det er noget, vi selv vælger i forhold til vores egne forældre. Vores egne forældre viser os altid det, som vi har besvær med at lære. Viser forældrene kærligheden til hinanden, og viser de det til os i vores barndom? Er det noget, vores forældre viser os, holder de af hinanden, holder de om hinanden, kysser de hinanden, er de kærlige overfor hinanden? Viser de omsorgen for hinanden, eller viser de frastødningsenergi, hvor får forældrene deres kærlighed henne? Det er ikke sikkert, de får den hos hinanden, idet det kan være, at det ikke er nogen af forældrene, der har lært at give omsorg og kærlighed, de er der bare. Så er det tilfældigt, at de møder hinanden og sover med hinanden, og vupti så bliver vi inkarneret. Mange af vores forældres fejl og mangler, har vi fået med os i vores bagage. Nogen af tingene havde vi, inden vi kom, fordi det var en del af vores proces at udvikle ny bevidsthed, ny forståelse. Men det er godt at se lidt på vores forældre. Var de i stand til at give rummelig kærlighed, eller hvor tog de kærligheden? Mange forældre tager kærligheden gennem det nyfødte barn, det er det, der giver dem noget, det er det, de lever for. Det er også i orden, men de skal også leve i harmoni med sig selv, forældrene skal elske sig selv og hinanden. Mangler der noget der i udviklingen, så vil det nye barn også mangle de her ting. Vi snakkede lidt om det indre barn i går, nu snakker vi om det igen, bare på en anden måde.

Det er vigtigt for os som forældre at give rummelighed og kærlighed til vores børn, lære dem at være selvstændige, lære dem at leve et liv i harmoni og glæde, ikke at suge al livsenergien ud af børnene. Giv børnene kærlighed, tillid og forståelse giv dem ansvar. Når børn mærker ansvar, så mærker de noget, der er værdifuldt, de mærker værdier. Når børn får ansvar, så føler de sig betydningsfulde, de har noget, de kan give fra sig. De kan give ansvar fra sig, opmærksomhed og tillid. Prøv at tænke på hvor svært det er for børn at fungere, hvis de er ved at øve sig i en leg, og det har været forbudt at lege. Prøv at tænke på hvis det har været forbudt at lege som barn. Sådan har jeg oplevet det. Mange har nok oplevet det samme, fordi vores forældre havde alt for travlt med alt det, de skulle gøre. Det var ikke rum og tid til kærligheden og til leg og spontanitet, det var forbudt. Det var en forbudt ting i min barndom.

Jeg prøver hver eneste dag at give jer rummelighed, kærlighed og tillid. Giv jer ansvar, så når jeg beder jer om at lave hjemmeopgaver, det giver ansvar at se dybere ind i sig selv og lære sine visdomssider at kende. Vores visdomssider er vores sjæls bevidsthed. Det er vigtigt at give tilliden videre, hvis man er vant til at modtage tilliden, så har man også rummeligheden, forståelse og visdommen. Men giver man ikke ansvar og tillid fra sig, så får man mennesker, der kontrollerer hele tiden, fordi de tror, kontrol er kærlighed. Det er det ikke, det er en

begrænsning. Man må ikke begrænse børnene, vi skal give nyt liv og forståelse til børnene. Nogle mennesker glæder sig over, at nu får de børnebørn, så tager de deres næring der, men de skal give næring til det nye barn, de skal kunne hvile i sig selv. De skal give rummeligheden, forståelsen og tilliden videre, i stedet for det er det nyfødte barn, der skal give kærlighed. Det er en misforståelse. Hvis man som forældre ingen selvværd har, så tager man energien andre steder. Vi skal se på, om vi videregiver mønsteret, som vi oplevede hos vores forældre, eller om vi er i stand til at bremse det og omdanne det til livsenergi og livsglæde.

Når sjælen kan komme til udtryk, og man kan udtrykke kærligheden, spontanitet og livsglæde, så har man rummeligheden inde i sig selv. Men mange der ikke har oplevet de her ting, bliver jaloux på de mennesker, som har rummeligheden og prøver på at undertrykke rummeligheden. Jeg siger, det er godt at give børnene en lille smule ansvar. Jeg kan huske, da jeg havde Tobias i en periode, da jeg var bedstefar, så var vi ude at arbejde ude i haven, jeg var sommetider ude at save. Så havde jeg købt en værktøjskasse til ham, en lille en der passede til hans størrelse med små stykker værktøj. Så begyndte jeg at vise ham, hvordan man kunne bruge værktøjet. Så fik han nogle ideer, til selv hvad han kunne lave, fordi han så, jeg gik og lavede nogle ting, og så spurgte han til, hvad jeg sagde til det, han lavede. Jeg svarede, at jeg syntes, det var smukt. Så lavede vi fuglehuse sammen. Det var sjovt at se, hvordan han kunne sætte det sammen. Jeg spurgte ham, hvem der skulle have fuglehuset, og det skulle hans mor, ”fordi vi har næsten ingen fugle hjemme hos os,” sagde han. Så gik han i gang med at bruge sine kreative evner. Der var mange forskellige størrelser af fuglehuse, til hans mor, far, bedsteforældrene og til mig, jeg fik også et fuglehus. Det var en dejlig gave at få gennem hans kreativitet, han gør det selv, han har selv ansvaret. Han skaber vækstvilkår for sig selv og andre. Han blev et forbillede. Det er vigtigt at være et forbillede for andre.

Jeg havde en elev i aftes, som sagde, det er vigtigt at være inde midt imellem, ikke den der går helt frem, og heller ikke den der går imod, så er det godt. Jeg sagde, at det er bedst at være den der skaber nogen ting, fordi der kommer en glæde igennem de ting, der kommer kreativitet og nytænkning. Når nytænkning er til stede, uden det er forbudt, så er der glæde i ens liv. Hvis man ikke rigtig kan komme til at gøre skabe udvikling, så bliver børnene kede af det, indadvendte og depressive. Så er det svært at omgås andre, de andre har måske ikke den begrænsning. Vi har altid noget, vi skal overvinde i os selv. Jo ældre man bliver, jo mindre tror man på, at man kan forandre det liv, man lever, man skælder ud, og er negativ hele tiden. Det er blevet til et livsmønster. Er det så det livsmønster, som forældrene havde, antageligt, temmelig sikkert. Men vi kan bryde mønsteret, vi kan forny os hver dag, hvis vi elsker os selv, give glæde og omsorg til os selv, til vores indre barn, så vokser vi ud af problemet, vi får tillid, kærlighed og forståelse.

Jeg hørte mange gange, da jeg prøvede at hjælpe Tobias, det er for tidligt at lære ham sådan nogle ting. ”Nej det er det ikke,” sagde jeg, ”det er vigtigt, at hvis man kan lære en ny ting næsten hver dag, og holde nye ting vedlige, så bliver det integreret i ham. Så bliver han lidt mere robust, når han skal til i skole, han har lært en masse. Så får han følelsen, at han godt kan tingene, så er han blevet noget værd. Så er der selvansvarlighed tilstede, og han har fjernet meget angst og frygt, som aldrig kommer til at opstå, fordi han ved godt, han kan, og han gør det med glæde.” Så indlæringen kommer til at fungere gennem glæde, tillid og forståelse. Det er en god gave at give til sine børn, til sine elever, til de mennesker man har omkring sig. Efterhånden finder børnene ud af, at der er noget, der kan lede dem indefra, deres indre liv, deres højere bevidsthed kan hjælpe dem også gennem barndommen. De kan forny sig hele tiden, fordi angsten og frygten er minimal, tilliden til det nye er størst.

Vi mediterer i dag på tilliden til nye oplevelser igennem glæde og spontanitet. Vi har lært lektien i at frigøre os fra forældrenes låsninger og udvikle tillid og rummelighed. Lært mange nye ting at man gerne må nytænke, det er ikke det samme som straf, det er det samme som glæde at nytænke og skabe muligheder. Ansvaret vokser

stille og roligt. Tilliden vokser. Når man så har givet tilliden og ansvarligheden videre til børnene, og de selv kan lege og finde ud af det, tænk på at de kan hvile i sig selv.

Jeg kan huske, når Tobias havde lært nogle ting, og han syntes, det var sjovt. Nogle gange fældede vi træer eller gravede huller, så ville han stolt vise sin far, hvad han havde lavet. Hvis faderen var i godt humør, så blev drengen glad, men var faderen negativ, så blev drengen ked af det. Hvis faderen var negativ, kom der en opgivelse ind hos drengen. Så kunne jeg ændre det for drengen, så han fik en god oplevelse, så blev faderen vred på mig. Han blev jaloux over, at jeg havde tid til at være der for drengen, idet faderen ikke selv havde tid, han skulle hele tiden noget andet.

Der skal ikke meget til at skabe en ubalance. De ubalancer ligger dybt begravet inde i os. De kommer altid frem, når man mindst venter det. Så kommer der sådant et begrænsende element frem. De kommer altid frem, når glæden er ved at være tilstede, fordi der er en begrænsning, der skal overvindes til ny viden og ny visdom, og så er det godt, at man som barn har lært at takle de her ting.

Tiden er smuttet igen, jeg ønsker jer en fortsat god dag. Giv nu rummeligheden og ansvaret videre til andre. Få dem til at opleve glæden i, at de kan nytænke. Det er en god morgengave at give til andre.

Godmorgen til jer allesammen, jeg vil ønske jer en fantastisk god dag, gennem tillid, kærlighed og forståelse. **Tillid, kærlighed og forståelse kan også være nøgleordene i dag.**

>Huset i Centrum< Healerskolen i Sønderjylland Peter L. Simonsen tlf. 2365 9701 & 2985 1763 mail@healerskolen-sdj.dk